

Predloga tožeče stranke

- da se Odločba Komisije K(2005) 2706 konč. z dne 14. septembra 2005 razglasi za nično;
- da se Komisiji Evropskih skupnosti naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V okviru privatizacije nacionalne letalske družbe („Olympiaki Aeroporia“) je bila ustanovljena nova družba imenovana „Olympiakes erogrammes“ („NOA“), ki je pravzela dejavnosti opravljanja letov, medtem ko je družba imenovana „Olympiaki Aeroporia-Ypiresies AE“ (novo ime nekdanje družbe) obdržala vse druge dejavnosti, zlasti storitve na tleh kot tudi vzdrževanje in popraviljanje letal. Z izpodbijano odločbo je Komisija ugotovila, da so bile NOA in OA izplačane državne pomoči, ki niso združljive s Pogodbo zato ker:

- je NOA za podnajem letal plačala nižje najemnine kot so bile plačane za glavni lizing, in to v škodo grške države in OA,
- je bila vrednost sredstev NOA v času njene ustanovitve previsoko ocenjena,
- je Grška država OA nakazala likvidna sredstva in namesto OA plačala določena vračila posojila in določene obroke lizinga,
- je Grška država stalno popuščala OA glede davčnih dolgov in prispevkov za socialno varnost

S svojo tožbo Grčija najprej izpodbija del odločbe, ki se nanaša na najemnine za letala, ki jih je plačala NOA. Meni, da državna pomoč ni podana in da zato izpodbijana odločba krši člen 87(1) ES. Po mnenju Grčije, sta OA in grška država ravnala, kot bi ravnal vsak razumen posameznik, poleg tega pa najemnine, ki jih je plačala NOA ustrezajo tržni ceni. V enakem okviru se Grčija sklicuje na kršitev obveznosti obrazložitve izpodbijane odločbe.

Glede dela odločbe, ki se nanaša na vrednost sredstev NOA, Grčija ocenjuje da je Komisija opravila očitno napačno cenitev, glede količine sredstev OA, ki so bila prenesena na NOA in da ugotovitve do katerih je glede tega prišla Komisija niso obrazložene. V vsakem primeru Grčija meni, da tudi del odločbe, ki se nanaša na neizpolnjevanje pogojev, ki veljajo za pomoči za reševanje in uporabo člena 87(3) ES ni obrazložen in poleg tega zatrjuje, da je v zvezi s tem Komisija opravila napačno pravno presojo.

Glede plačila določenih vračil posojil in določenih obrokov lizinga s strani Grške države, Grčija navaja, da je ta plačila izvršila zaradi jamstva na podlagi poroštev na katere je pristala pred sprejetjem prejšnje odločbe Komisije s katero so ta tudi zajeta. Po navedbah Grčije je bila po plačilu zadevnih zneskov, začel postopek, ki ga grško pravo določa za dovolitev izvršbe na sredstva OA. Na podlagi teh ugotovitev Grčija zatrjuje, da izpodbijana odločba ni dovolj obrazložena in da po njenem mnenju v njej pride do očitno napačne pravne presoje.

Glede dela odločbe, v katerem je ugotovljeno, da je NOA naslednica OA Grčija navaja niz trditev s katerimi izpodbija presojo Komisije in se na tej podlagi sklicuje na kršitev členov 87(1) in 88(2) ES kot tudi odsotnost obrazložitve.

Grčija se tudi sklicuje na pravico biti slišan ter načelo dobre uprave, ker meni, da ji ni bila dana možnost, da se izjavi glede študije, ki so jo po naročilu Komisije opravili neodvisni strokovnjaki. Nazadnje se sklicuje na kršitev načela sorazmernosti in odsotnost obrazložitve, ker ji izpodbijana odločba nalaga, da ravno tako od NOA pridobi vračilo pomoči za obdobje od leta 2002 do leta 2004, pri čemer pa je ta začela poslovati šele 11. decembra 2003.

Tožba, vložena 29. novembra 2005 — ENDESA proti Komisiji**(Zadeva T-417/05)**

(2006/C 22/38)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Endesa, S.A. (zastopniki: M. Merola, M. Odriozola, S. Baxter in M. Muñoz de Juan, abogados, J. Flynn, QC, barrister)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožee stranke

Razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 15. novembra 2005, zadeva COMP/M.3986 Gas Natural/Endesa

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Predmet tožbe je razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 15. novembra 2005, s katero je bilo ugotovljeno, da javna ponudba za prevzem, objavljena 5. septembra 2005, po kateri naj bi družba Gas Natural SDG, S.A. pridobila 100 % delnic družbe Endesa, S.A., ne pomeni koncentracije z razsežnostjo Skupnosti.

Ničnostna tožba zoper Komisijo se prvič nanaša na obstoj več napak v postopku. S tem v zvezi je predvsem oprta na to, da bi izpodbijana odločba morala biti sprejeta pred odločitvijo o zahtevi za napotitev, ki je določena v členu 22 Uredbe o združitvah, saj iz besedila te iste določbe izhaja, da se morajo odločitve o zahtevah za napotitev nanašati na transakcije koncentracij, ki dosegajo pragove ene ali več nacionalnih zakonodaj in nimajo razsežnosti Skupnosti.

Drugič, tožeča stranka očita Komisiji nepreglednost pri izvedbi postopka in posledično kršitev njenih pravic do obrambe.

Končno trdi, da bi morala Komisija zahtevati ustavitev nacionalnega postopka, ki je istočasno potekal pred nacionalnimi organi. Tožeča stranka meni, da že samo dejstvo, da ni podala nobene zahteve v tem smislu, pomeni bistveno kršitev postopka v smislu temeljnih načel sistema nadzora koncentracij.

Po temelju tožeča stranka zatrjuje kršitev nekaterih členov Uredbe (ES) št. 139/2004⁽¹⁾ kot tudi očitno napačno presojo. V tem smislu po mnenju tožeče stranke odločba krši določbe o pristojnosti, določene v Uredbi o združitvah, kolikor na Endeso prenaša dokazno breme opredelitve razsežnosti Skupnosti koncentracije, kar je očitno nezdržljivo z dejstvom, da imajo določbe, ki določajo izključne pristojnosti Komisije, značaj javnega reda.

Tožeča stranka med drugim trdi, da je Komisija, s tem, da ni upoštevala konsolidiranih računovodskih izkazov Endese za zadnje poslovno leto, pripravljenih v skladu z računovodskimi standardi Skupnosti (IAS/IFRS), ki so veljali v trenutku, v katerem se je izvedla operacija koncentracije, kršila člen 5 Uredbe o združitvah, ker se je oddaljila od svoje prakse, in je v

nasprotju z načeli, ki so opredeljena v sporočilu o izračunu prometa.

Tožeča stranka v zvezi z uskladitvami, ki jih odločba analizira, dodaja, da ob upoštevanju sporočila o izračunu prometa za večino teh uskladitev velja stroga uporaba veljavnih računovodskih standardov Skupnosti, ki se jih ne sme zamenjevati s popravki iz člena 5 Uredbe o združitvah. V vsakem primeru bi morali biti vsi popravki, ki so analizirani v odločbi, priznani kot taki, ki odgovarjajo cilju določitve realne ekonomske vrednosti podjetij, ki so predmet koncentracije.

Tožeča stranka nazadnje navaja, da odločba napačno opredeljuje izključne pristojnosti Komisije in s tem krši načelo pravne varnosti in je v nasprotju z enotno uporabo Uredbe o združitvah.

⁽¹⁾ UL L 24, 29.1.2004, str. 1.

Tožba, vložena 9. novembra 2005 — Investire Partecipazioni proti Komisiji

(Zadeva T-418/05)

(2006/C 22/39)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Investire Partecipazioni S.p.A (Italija)
(Zastopnika: Gian Michele Roberti in Alessandra Franchi, avvocati)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

— razglasitev ničnosti Odločbe Komisije z dne 11. avgusta 2005, št. 08405 in dopolnilne Odločbe z dne 23. avgusta 2005, št. 08720;